

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 69**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

1018

Kärraste,

Tack för alla de många brev. Jag har jag också fått
avis om paketet, men ännu har jag inte hämtat det. Det är så
roligt att få så glada och lyckliga brev, och det verkar så gott
och uppfriskande på mig, roligt att det ännu händer
underbara saker, ty underbart föreföll oss det ju mest att
ni skulle mötas. Så det måste ju ha varit tveklöst enig at-
minstone, men just i det ögonblicket tvingade honom att för tropparna
om man inte vill tro på andehypoteser. En ren alibi tror jag
inte på i ett nödfall, men jag anser det som ett mycket väl
kört bevis på telepati. Jag kan nog tro, att du ser strålande ut
men det är väl ingen, så ser det.

Än är det nå länge sedan Stockholm kom, men en liten ef-
terhand för jag väl gärna. Men jag nå Rode ju inte så intressanta
människor ^{äro} eller föregångarna. Jag och Elise och Alberta var på Pkan
men och jag nå på djur, för det är ju nu det enda, som riktigt
intresserar mig, och det var första gången jag fann skansen
uthärlig, men nu kunde jag vänta stå framför en uggla i en
hel dag. Så när jag hos Georgina ett par timmar och hon och
Elise talade så allvarligt med mig om att jag skulle tillhålla dig
att skriva några saker på "Kungen". Riktigt så att man kunde
höra att det var en djup ämben hos dem, jag har nu också
i dagarna tänkt öfver det och ingenshet efter den här några bitar
som var så vackra och rörande. Ja jag undrar om du inte bor
de använda dig höst på att skriva sådana bitar så många
som du kan. Det kan väl inte bli annat, de många historiska
skulle kanske inte göra sig, men spridda bitar som denna så
många att det blefve en liten bok tycker jag du gärna kunde
författa. Du författar ingen tid, ty du har intet arbete för hän-
der och ingen idé. Och då, tillräckligt om du intet gör, tycker
jag att du kunde försöka. Ja, inte för att min mor tycker det,
men därför att det som du nu gjort visar att det ligger för dig.
Du kunde börja tillräckligt på det, utan att vänta dig stora

O m följande.

Om något annat i den här saken så vill jag säga att det var en mycket föredig. Det är verkligen synd att försumma det utmärkte tillfället och den väntande stämningen.

Ja, när vi hade jag och min Eline på nästa kvällen, hem var inte hemma, då jag såg honom fören på dagen. Han var mycket värdig. Han talade om att presentera, där manas present nu när jag hade blivit välkommen. Jag fick gratuleras, du är en lyckans ost i dessa dagar. Det var nästan för mycket tårar.

Eline är så nymerligen värdig mot mig, som du vet, och jag tycker så bra om henne. Riktigt mig själv är hon dock inte, fastän hon nu inte säger något ut mer, men inne i henne ligger en stor död tung klump af sorg. Den smälter lite för kvarje år, men det går långsamt inman den försvinner.

Tänk att du skulle röka på Bergströms, det är ju ett utmärkt glädjande bekantskap. Jag har nu att vänta från Torsströms, som skall ge mig afton här i morgon. I längden blir man dock bra led på sina ofruktbara bekantskaper.

Man skall jag tala om att pastor är hitflyttad. Det var svårt, men det gick och hon har varit mycket svår sedan hon väl kom hit. Herres lilla rum är nästan alldeles likt det som hon hade på Torsströms och varit är där också, så att hon är tillfredsställd. I dag har hon andt i halsen så att hon ligger, men det är nog bara öfvergående. Både mamma och min nya fröken äro mycket svälla mot henne.

Den nya fröken skulle jag väl också tala om. Vi äro ännu så länge mycket nöjda med henne. Han förefaller mycket duggig och hemma i sina synsalar, hon upphör sig mycket utpräklart, så att man behöfver inte alls tänka på henne. Han utöfvar inte alls något tryck på mamma utan det ser ut att vara en snäll och klok människas. Jag tror inte att det var nyttigt att ha i sin närhet någon, som man inte tycker om och tröfs med. Jag tycker inte om denna heller ännu, men jag kommer inte i häg att hon finns. Han ser utmärkt bra ut och måste i ungdomen ha varit en riktigt skönhet. Riktigt fröppant vacker, men nu är ju en god del gått.

Ja, har nu väl och måste Karlens breven fasthålla att mamma ännu vid de 80 åren. I bland tror jag att S. tycker och att det ändå var någon